

12 → 6

İSTANBUL ŞUBESİ İÇİN
İLKELERİMİZ

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
GURUBU

İSTANBUL ŞUBESİ İÇİN
İLKELERİMİZ

TÜSTAV

İLKOKUL
ÖĞRETMENİ

**istanbul şubesi
için ilkelerimiz**

**GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ
SENDİKA HAKKIMIZ İÇİN İLERİ!....**

**FAŞİST KADROLARI
KENDİ ELLERİMİZLE YETİŞTİRMEYECEĞİZ**

**FAŞİZME KARŞI
TEK BİR YUMRUK, TEK BİR YÜREK**

**TÜSTAV
DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
GURUBU**

İstanbul Şubesi
için ilkelermiz

İRELLİ TOPLU SOZLEŞMELİ

SENDİKA HAKKIMIZ İÇİN İLE...

FASİST KADROLARI

KENDİ ELLEHİMİZLE YETİŞTİRMİYECİSİZ

FASİZME KARŞI

TEK BİR YÜREK, TEK BİR YÜREK

TÜSTAV

DEVİRİNCİ ÖĞRETİMEN
GURUBU

ÖĞRETMEN ARKADAŞ;

İşçilerin, yoksul köylülerin, devrimci öğretmenlerin, devrimci gençlerin ve tüm halktan yana güçlerin üzerinde, faşist baskıların yoğunlaştığı bir dönemde yaşıyoruz. Azgın faşist komando sürülerinin kudurmuşçasına saldırıdıkları; devletin himayesi altında her türlü silâhlı terör eylemlerini sürdürerek, faşizme kitlenin tabanı yaratmaya çalıştıkları ve bu suretle halk güçleri üzerindeki faşist baskının ağırlaştırdığı günler birbirini izliyor.

Faşizme, halk düşmanlarına karşı, işçi sınıfı ve emekçi halkımızın «BİR KALE GİBİ DİKİLEREK, SIKILI BİR YUMRUK, TEK BİR YÜREK» olması gerekirken: Ülkemiz solunda tam bir keşmekeş hakimdir. Çeşitli revizyonist, oportünist görüşler, en sert bir biçimde birbirlerini karşı devrimcilikle, hainlikle suçlamaktadırlar. SBKP ve ÇKP yanlısı bu iki şabloncu görüş birbirlerini faşist ilân edip, faşizme karşı mücadeleyi, «Sosyal Faşistlere», «Maocu Bozkurtlara» gibisinden mücadeleye indirgeyerek hedef şaşırtmaktadırlar.

TOB-DER Türkiye solundaki bu kargaşadan büyük ölçüde etkilenmektedir. Bugün örgütümüzde en âcil görevimiz, demokratik işlerliği sağlayarak ekonomik - demokratik taleplerimiz doğrultusunda emperyalizme, faşizme karşı,

şovenizme ve her türlü gericiiliğe karşı öğretmenlerin birliğini sağlamaktır.

Devrimci öğretmenlerin ekonomik - demokratik yığın örgütü olan TOB-DER'in, devrimci mücadelede önemli bir yeri vardır. Bu önem, eğitimle uğraşmamızdan ileri gelmektedir. Halkın sınıfların sömürü ve tahakkümü öğretmenler üzerinde yoğunudur. Çünkü biz öğretmenlerin sorunları halkımızın sorunlarından bağımsız: Buna bağlı olarak kurtuluşumuz da halkımızın kurtuluşundan ayrı değildir. Fiyat artışları ile maaşlarımız arasında derin bir uçurum vardır. Hayat pahalılığı ve enflasyonist gidiş, alım gücümüzü her gün düşürmektedir. Özlük ve meslek sorunlarımız çığ gibi büyürken, ülkeyi yönetenler kısıtlı demokratik haklarımızı bile gasbetmek çabasıdadırlar.

Bizler emperyalizme bağımlı, «Yeni Sömürge» ülkenin öğretmenleriyiz. Örgütümüz TOB-DER'de ekonomik - demokratik mücadelemize işlerlik ve canlılık kazandırarak bu mücadeleyi halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesi ile bütünleştirmek zorundayız. TOB-DER'in Türkiye Devrimci hareketi içerisinde gerçek yerini alabilmesi ve üyelerinin acil istekleri doğrultusunda mücadelesini yükseltmesi, **ancak en temel ilekelerde anlaşmış, doğru siyasî görüşe sahip kadroların, yönetim olması ile mümkündür.**

NASIL BİR DÜNYADA YAŞIYORUZ

Çağımız, emperyalizmin nihai anlamda çöküşü, porleter devrimlerin çığ gibi büyüyerek serpildiği çağdır. Her geçen gün sömürge, yarı sömürge ve yeni sömürge ülkelerin kurtuluş bayraklarını, kudurmuş dev tekellerin burcuna diktiği bir çağda yaşıyoruz.

Emperyalist krizlerin had safhaya ulaşması, tekelci-devletler arası çelişkilerin ve buhranın derinleşmesi, bu meyanda yeni emperyalist istismar biçimlerine olan ihtiyacı, genel bunalımının III. devresine girmesinin bir ifadesidir. III. bunalım döneminde işgal biçiminin gizli işgale dönüştürülmesi, ve de yerli tekelci burjuvazinin emperyalist sömürge siyasetinin temsilciliğini üstlenmesi nedeniyle, emperyalizm bu ülkeler açısından iç olgu haline gelmiştir.

Emperyalizmin genel bunalımı her geçen gün derinleşmektedir. Emperyalistlerin kârlı yatırım alanları, ucuz hammadde ve pazar sorunları büyümektedir. Eşitsiz gelişim yasasının işlemesi sonucu, emperyalistler arası çelişkiler giderek derinleşmektedir. Ote yandan halkların kurtuluş savaşlarının ve bağımsızlık mücadelelerinin etkisi ve nükleer silâhların ulaştığı etki gücü nedeniyle emperyalistler arası bir paylaşım savaşının çıkması mümkün olamamaktadır.

Uluslararası proletarya hareketinin zaferi, Marksizm-Leninizm'in klâvuzluğu ile yükselecektir. Fakat dünya çapındaki iki oportünist sapmanın, yanlış siyasi çizgileri sonucu, Emperyalist çöküşün hızına engel olmalarının önemi büyüktür ve muhtevasının incelenmesi gerekir.

Bu karşıt saptamalardan birinin başını SBKP, diğerinde ÇKP çekmektedir. Uluslararası plânda iki karşıt uç gibi görünen, biçimsel uzlaşmaz çelişkiler ötesinde, özleri aynı olan; yani oportünizm (sağ ve sol oportünizm), yürürlükteki politikalarıyla, Sosyalist bloğun bütünlüğünü parçalayarak, dünya devrimci hareketine ket vumaktadırlar.

Bugün, sosyalist bloğun güçlenerek, Emperyalizmin bütün hareket alanlarının denetlendiğini saçmalayıp, «barış içinde sosyalizme geçiş» teminatı veren SBKP, herşeyi ABD ile arasındaki rekâbetine dayandırmaktadır. Oysa buna pratik hayat, istisnai de olsa örnek vermektedir.

ÇKP, dünya milletlerini üçe ayırarak (Lenin, ezen ve ezilen milletler diye inceler) kendi oportünist görüşünü biçimlendirir: 1. «İki süper dev-

let» olarak ABD ile Sovyetler Birliği; 2. «İleri emperyalist-kapitalist ölkeler»den oluşan II. dünya; 3. Tüm sömürölen ve sosyalist ölkelerin bloksuzlar bloğu III. dünya! Buradan çıkarak II. ve III. dünyanın, «iki süper devlet» ile arasındaki çelişkiyi baş çelişki ilân etmiştir. Güçlenen emperyalist olarak, Sovyet-Sosyal empedyalizmi(!) ise baş tehlikedir. «Güyâ Sovyet yayılmacılığına» karşı, NATO'nun desteklenebileceği nasihatları bundandır (ÇKP ile NATO ilişkisi).

Sonuç olarak! SBKP ve ÇKP politikaları, yarı ve yeni sömürge ölkelerdeki anti-emperyalist savaşların karşısında yer alan, yerli gerici diktatörlükleri dolaylı anlamda güçlendirmektedirler. ÇKP'nin Zaire örneği bununla ilgili çok ilginç bir olaydır.

Günümüzde dünya sosyalist sistemi parçalanmış ve revizyonist çizgilerin egemen olduğu iki ayrı kampa bölünmüştür. Özde aynı olan bu iki sapma dışında yer alan, emperyalizmin III. bunalım döneminde, doğru proleter devrimci çizgiyle kurtuluş hareketlerini muzaffer devrimciler olarak gerçekleştiren Vietnam, Kore, Kamboçya, Mozambik, Angola vb. gibi ölkelerdeki halk savaşları emperyalizme gerekli ve en sert darbeyi indirmektedir.

Emperyalizmin dünya çapındaki nihai çöküşü, yarı-yeni sömürge ülkelerde, muzaffer proleter devrimciler öncülüğünde verilen «Halk savaşları»nın sonucunda gerçekleşecektir.

ÜLKEMİZDE DURUM

Ülkemiz, dünya emperyalist-kapitalist sistemin bir halkasını teşkil eden, «YENİ SÖMÜRGE» bir ülkedir. Devrimci bir demokratik devrim yaşanmamış, demokratik devrim burjuvazinin öncülüğünde reformcu bir rota izlemiş, kapitalizm, emperyalizmin kontrolünde ve onunla baştan bütünleşerk tekелci anlamda, yukardan aşağıya çarpık bir biçimde geliştirilmiştir.

Kendi iç dinamizmi ile değil de, güdümlü bir şekilde gelişen tekелci burjuvazi, zayıf ve cılızdır. Ülke yönetimini tek başına yönetecek niteliğe sahip değildir. Bu bakımdan alt yapıda kapitalizm, hakim üretim tarzı olurken, üst yapıda feodalizm tasfiye edilememiştir. Böylece mevcut yönetim de belirleyici olarak tekелci burjuvazi, pre-kapitalist unsurların en kodamaları ile ittifak kurmak zorunda kalmıştır. İttifak kombinezonu oligarşik bir yapı ihtiva etmektedir. Yani bu aygıt, oligarşik diktatörlüktür.

Oligarşik ittifak içinde tekелci burjuvazi ile müttefikleri arasındaki çelişkiler, oligarşi ile halk arasındaki çelişkiler yanında tâli kalmak-

tadır. Baş çelişki oligarşi ile halkımız arasında-
dır.

«Oligarşik yönetim rahatlıkla işçi ve emek-
çi kitlelerinin demokratik hak ve özgürlükleri-
nin olmadığı tam bir dikta yönetimi ile ülkeyi
yönetebilmektedir. Buna «SOMÜRGE TİPİ FA-
ŞİZM» de diyebiliriz. Bu yönetim, ya klasik bur-
juva demokrasisi ile uzaktan - yakından ilgisi
olmayan «Temsilî Demokrasi» ile icra edilir
(Gizli Faşizm), ya da sandıksal demokrasiye
itibar edilmeden açıkça icra edilir. (12 Mart
Faşizm'i)

Tekelci burjuvazinin baştan çarpık gelişi-
minin verimi olarak, zayıf ve cılızlığı, ülke yöne-
timinin demokratik ortamda yürütmesine imkân
bırakmamakta; faşizm ve tekelci burjuvazi ile
birlikte devlet biçimi olarak üst yapıya sistem-
leşmektedir. Bu anlamda ülkemizde faşizm,
«yukardan aşağıya» gelişme özelliği göster-
mekte ve süreklilik arz etmektedir.

ILKELERİMİZ

1 — Anti-Faşist, Anti-Emperyalist olmak:

Faşizm ordu, polis jandarma vb. kolluk ve
milis güçleri ile halkımız üzerinde sürekli baskı
ve tahakküm uygulamaktadır. Diğer yandan ise
oligarşik yönetim, faşist yan kuruluşlarıyla
(MHP-ÜO vb.) demokratik mevzilere, halktan
yana olan ve emperyalizmi tavır alan yurtsever,

devrimci kitleye saldırarak taban oluşturma çabasındadır.

Her geçen gün bir devrimcinin, bir işçinin, bir öğretmenin ölüm haberlerini gazetelerden okumaktayız. Devletin, kolluk kuvvetleri denetimi ve desteğinde, kudurmuşcasına sürekli saldırıları karşısında, önemli görevlerle karşı karşıya kalmaktayız. Şu bir gerçektir ki, demokratik olmanın bile asgari ve ön şartı faşizme karşı mücadele etmektir. Bugün halkımızın uzun bir mücadele ile kazandığı demokratik mevziler gasp metodlarıyla; hiçbir kural tanımadan zorlandığı günleri yaşamamız, mücadelenin önemini daha da artırmaktadır.

Saldırıları sadece belli bir birim ve kitle üzerine değildir. İşçi, köylü, gençlik, öğretmen ve tüm demokratik mevzilere yöneliktir. TÖB-DER de bu âcil gerçeğin zorlamasıyla demokratik bir kitle örgütü olarak hayata gelmiştir.

Biz öğretmenler, kendi yapımızda anti-faşist mücadelenin sorumluluğunu bu platformda değerlendirmek zorundayız. Oligarşik yönetimin, faşizmden başka bir devlet biçimine tahammül edememesi, faşizmin sürekliliği, anti-faşist mücadelenin devrimle; yani oligarşik yapının parçalanması ile mümkün olabilmesi ülkemiz somutandır.

Fakat devrim, proleterya partisinin öncü-

lüğünde «Halk Savaşı» ile olacaktır. Günümü-
zün somutunda ise parti henüz yoktur. Bu du-
rumda demokratik kitle örgütlerinin siyasî hat-
tı: Ekonomik-Demokratik temel çalışma alanla-
rında, temel siyasî görevi olan partileşme sü-
recine uygun olmalıdır.

Bu gerçek gözönüne alınarak, öğretmen
kitleleri kendi demokratik mevzisini en aktif bir
biçimde savunurken kadrolaşmaya da önem
vermelidir. Tüm demokratik kitle örgütlerinin
temel siyasî görevi budur.

Faşizmin alaşağı edilmesi, emperyalizmin
ve oligarşinin alaşağı edilmesi ile özdeştir. Fa-
kat günümüz koşulunda bunu abartıp demok-
ratik haklar konusunda yapılacak eylemleri kü-
çümseyemeyiz. Bunda başarılı olabilmek için,
geniş bir kitleyi aktif şekilde hareket içine sok-
manın doğru politikasını tespit etmeliyiz. Yani
devrimci anlayış, birçok görevin iyi kavranıl-
ması ve hayata geçirilmesidir.

Türkiye solunda TOB-DER'e yansıyan SB
KP ve ÇKP yanlısı revizyonist, oportünist gö-
rüşler faşizme karşı mücadeleyi kösteklerler,
devrimci mücadeleyi pasifize ederler, hakim
sınıfların politikasına destek olurlar.

ÇKP yanlısı revizyonistler, bugün sol ha-
reketi içindeki diğer karşıt kutbu oluşturanları
«Sosyal Faşist»likle suçlayarak faşizme karşı

mücadeleyi «Sosyal Faşizm»le aynileştirerek hedef şaşırtmaktadırlar.

Ote yandan SBKP yanlısı revizyonist görüşler de kendi çizgilerini benimsemeyen herkese goşist, anarşist, maocu gibi sıfatlar yakıştırıyorlar. Özellikle ÇKP yanlısı gruba, «Maocu Faşist» şeklinde suçlamalar yönelterek taşlı, sopalı, silâhlı çatışmaları körüklemektedirler.

Sözde birbirlerine karşıt görünen, özünde aynı sapma içindeki görüşleri, pratikte oligarşinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir şeye hizmet etmemektedirler. Onların bu sakat anlayışlarla, sebep oldukları çatışmalar, faşistlerin işledikleri cinayetleri, «Lenincilerle, Maocuların» birbirleri ile çatışmaları şeklinde örtbas etmelerini kolaylaştırmaktadır.

Bu konuda canlı olaylara göz atmakta yarar vardır:

5 Şubat Ankara mitinginde insiyatif koymak isteyen ve birbirlerini «Maocu Bozkurt», «Sosyal Faşist» suçlamaları yönelten gruplar birbirlerine saldırdılar ve hakim sınıfların yararına dolaylı olarak hizmet ettiler. Devrimci öğretmenlerin faşizme karşı mücadelesini baltalamak istediler.

Yine 1 Mayıs'ta halkımıza, devrimci hare-

kete yapılan katliamda, oligarşiye çanak tutmakta âdetâ yarışmışlardır.

Bir yandan revizyonizmin kariyerist ve despotik tavrı, diğer yandan ise oportünizmin hazırlanacak provoke tuzaklarına kulak asmaması kontr-gerilla ve CIA katillerine önemli gedik verdi. Bugün, ölen devrimci kardeşlerimizin sorumlusu olarak hesap verememektedirler. Hainbuki faşyist katillere kitle üzerine kurşun sıkma imkânını yaratmaları ve bu anlamda yardımcı olmaları gerçekte en büyük sorumluluktur. İş iştenden geçtikten sonra faşist katillere küfür yağdırmak, ideolojilerindeki yanlışlığın pratikteki yansımalarını değiştiremeyecektir.

2 — Demokratik Merkeziyetçilik

TOB-DER merkezî bir kuruluştur. Şubeleri ile merkezi arasında ve şubelerin kendi arasında sağlam bir diyalogu olmalıdır. Genel Merkez, tabanın nabzını elinde tutmalı, onu yönlendirmeli, taban da Genel Merkezi denetleyebilmelidir.

TOB-DER'de şubelerin Genel Merkezdeki yönetimi beğenmemeleri nedeniyle merkezi hiçe saymaları çok yanlış bir tavidir. Şubelere baskı yapması, onları örgütten koparıcı tavirlara girmesi, aynı ölçüde yanlıştır. Her iki eğilimde demokratik kitle örgütlerinin nitelikleri ile bağdaşmaz.

Demokratik kitle örgütlerinde, çeşitli görüş ve gruplar bulunabilir, bu gruplar arasındaki mücadele eleştiri-birlik-eleştiri ve ikna yöntemleriyle yürütülmelidir.

Karalama, suçlama, dedikodu, ihbarcılık devrimci bir tavır değildir. Özellikle örgütümüzdeki gruplaşmalar düşmanlık çizgisine vardırılmadan, karşılıklı tartışma ortamında kalmalıdır. Örgütün bütünlüğü ve birliği korunmalıdır. Demokratik merkezîyetçilikten örgüt içinde iktidarda olanların yalnızca merkezîyetçi yanı anlamları, muhalefette bulunanların ise yalnızca demokratik yanı görmeleri sık sık rastlanan bir tartışma ortamının doğmasına neden olmaktadır.

Örgütümüzde genel anlamıyla çoğunluğun görüşlerine uygun bir işleyişe sahip olmasıyla, öte yandan azınlıktakilerin görüşlerini savunabilmesine olanak tanınmasıyla yönetsel açıdan demokratik bir işlerlik kazandırılabilir. Örgütümüzün anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesini ileri boyutlara ulaştırabilmesi için bu işi yapacak kadroların varlığı da gereklidir. Önemli olan; bu kadrolar arasında organizasyonu, görev bölümünü sağlamak ve iş yapacak kişi sayısını artırmaktır. Görev verilecek kişilerde grup çıkarları ön planda tutulmadan o işi en iyi yapacak kişilere verilmek suretiyle işlerlik sağlanır.

Örgüt içindeki ayrı ayrı siyasî yoğunlukların ve bireylerin görüşlerine duyulan saygı ve özellikle azınlığın çoğunluğa uyması şeklinde belirlenen demokratikliği merkeziyetçilik yani, örgüt yönetiminin örgütün bütünlüğüne hakim olması ilkesi tamamlar. Aksi halde örgütün çalışması güçleşir.

Demokratik merkeziyetçilik ya sadece demokratikliy, ya da sadece merkeziyetçilik olarak ele almamak gerekir. Her ikisi de diyalektik bir bütünlük içersinde değerlendirilmelidir. Merkeziyetçilik ilkesi merkezden üyeye doğru bir akışı göstermektedir. Demokratiklik ilkesinde ise, üyeden merkeze doğru bir akış vardır.

Türkiye devrimci hareketinde ve doğal olarak TOB-DER'de ortaya çıkan kitlelerin hedeflerini şaşırtan 2 çizgiyi (Sovyet ve Çin kopyacılarına) karşı tutarlı bir ideolojik mücadele sürdürmek, örgütümüzdeki yanlış eğilimlerini kırmak gerekmektedir. Bu, örgütümüzün tutarlı mücadele yürütme koşullarından biridir. Bundan dolayı bu iki sapmanın örgütümüzdeki teorik-pratik tutumuna kısaca değinmekte yarar vardır.

Bunlardan birincisi:

SBKP yanlısı ve halen yönetimde bulunan grup kitlelerin taleplerini dikkate almamakta, örgüt içi demokrasiyi ortadan kaldırmakta, te-

peden inmece tutumu benimsemekte, demokratik merkezîyetçilik yerine «Bürokratik» işleyişi egemîn kılmaya çalışmaktadır.

24 Aralık TOB-DER öğretmen gecesinde yönetim olarak almış olduğu kararlara, önce kendisinin uymaması bunun kanıtıdır. Alınan kararlar; gecenin sıhhatli geçmesi için siyasî slogan atılmayacak, bildiri ve şube dışındaki yayın organları satılmayacaktır. Oysa her iki taraf da bu kararlara kesinlikle uymamışlardır. Bilhassa yönetimin teşvik ve iştiraki ile gecenin sonuna kadar «Yaşasın DİSK», «Faşizme Geçit Yok» sloganları atılarak gece, âdeta DİSK gecesine haline sokulmuştur.

Öğretmenlerin Özlük ve Meslek sorunlarına ilişkin pek çok tezler getirmişler, bunları programlarına almalarına rağmen, bugüne dek bunların çözümü doğrultusunda mücadele vermemişlerdir. Ancak tüm zamanını, kendileri gibi düşünmeyenlere karşı mücadeleye ayırmışlardır.

İrkçi, şöven, ayrılıkçı ders kitapları karşısında sessiz kalmaları, orta dereceli ve yüksek okullardaki faşist işgallere karşı hiçbir tavır almamaları, baskı altında tutulan öğretmenlerin sesini yeteri derecede kamuoyuna yansıtmamaları, kendi görüşlerine hizmet edecek çalışmalara ağırlık vermeleri, tabanla ilişki kurama-

maları, örgüt içi eğitim çalışmalarını çoğunluğun katılabileceği biçimde düzenleyememeleri, yapılacak işlerin görevlendirilmesi işleminde yalnızca kendi gibi düşünenleri görevlendirmeleri, Genel Merkeze bizlerden toplanan üye aidatlarından gönderilmesi gereken paraların gönderilmemesi, yönetime «Birlik ve Dayanışma» adıyla gelenlerin grupçu tavırlarındandır. Bütün bunlar SBKP yanlısı revizyonist ideolojilerinin yanlışlığına en iyi kanıtlardır.

İkinci çizgi:

Diğer yandan TOB-DER örgütümüzde ÇKP yanlısı olan muhalefet grupları, merkeziyetçilik ilkesini hiçe sayarak kendi başlarına «TOB-DER'e ÖZGÜRLÜK» mitingi düzenleyerek, örgütümüzün birliğini bozucu davranışlarda bulunmuşlardır.

Sözde «revizyonizme karşı mücadele»yi herşey görüp, «sosyal-emperyalizm», «sosyal-faşizm» teraneleriyle emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyi sapırmaktadırlar.

Yurtsever ve demokratın en önemli ölçütü olarak «iki süper devlete karşı» olmayı görmekte, böyle ABD emperyalizminin ülkemizdeki egemenliğini kitlelerin gözünden uzak tutmakta ve «iki süper devlete karşı» olmadıkları gerekçesiyle anti-emperyalist unsurların demok-

ratik örgütlerden tasfiye edilmelerini savunmaktadır.

Hakim sınıflarcayaatılmış olan Sovyet düşmanlığını körüklemektedirler.

İlkesizlik, faydacılık ve ehven-i şer politikaları yüzünden sık sık tutarsız davranışlara düşmekte ve revizyonizme karşı mücadele adına devrimcilere saldırmaktadırlar.

Sonuç olarak her iki çizgi de aynı yanıfta birleşmektedirler. Öğretmen kitlesine yanlış hedefleringösterilmesi, örgüt içi tasfiyeci tutumları, örgütlü mücadeleyi açmaza sürüklemeleri, onların ortak tavırlarıdır. Hele devrimcilere karşı biri «Goşist» diğeri «Maceracı» ve her ikisinin de —yanışlarını açığa çıkardığımız için— «Orta yolculuk» suçlamalarındaki ortak tavırları, bütün zıt görünmelerine rağmen devrimci hareket içindeki «yer»lerini açıkça belirlemektedir.

3 — Örgütsel Bağımsızlık

TOB-DER tabanında en geniş yığnılara yönelmek ve tabanını en geniş şekilde kucaklamak zorunda olduğu için tüm demokratik kitle örgütleri ve siyasal partiler karşısında bağımsızlığını korumalıdır. Örgütümüzü herhangi bir kuruluşa angaje etmemek genel tavır ol-

malıdır. Devrim mücadelesi veren örgüt ve siyasî kuruluşlarının mücadelesi desteklenmeli. Tarafsızlık ilkesinden ayrılmak, salt belirli bir siyasî örgütün görüşünü desteklemek onu yığınlardan koparır, tabanını kurutur, herhangi bir siyasal kuruluşun uydusu durumuna getirir. Fakat tavırda işçi sınıfının devrimci mücadelesinin yolgöstericiliğine inanmalıdır.

TOB-DER işçi sendikaları ve diğer devrimci kuruluşlar ile ilişki kurmalıdır. Ne var ki kendi biriminin birtakım ayrıcalıklarından dolayı ekonomik-demokratik platformda örgüt bağımsızlığı söz konusudur. Merkezî bağımlılık ve organik irtibat ancak proleterya partisinde olacaktır. Bir sendika ise parti değildir. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik taleplerinden örgütlenmesini ihtiva eder. Zaten sendikaların bile partiye bağımlılığı Marksizm'in temel kurallarından biridir.

TOB-DER, DİSK ile kader birliği yaparken, onun girdabına, ilkesiz ve amaçsız olarak paçayı kaptırması yanlış bir yönetimin eseri olabilir. Sorun; işçi sınıfının yanında savaşım vermek ve işçi sınıfı yolunda olmak gibi kıvırtmalarla lanse ediliyor. Madalyonun öbür yüzü ise oldukça karışıktır. DİSK yönetimine, revizyonizmin tepeden inme hakimiyet kurdukları, kaypak politikaları ile açık ve işçi hareketini pasifizim

bataklığına sürüklediği ölçüde ortada olduğu kuşku götürmüyor.

İstanbul TOB-DER yönetimi, bu revizyonist dünya görüşünün saflarındadır. Kendi örgüt bünyesinde hiçbir derdimize deva arayıp bulamayan ve tüm sorunlar ile kitleyi biçare kendi başlarına bırakan revizyonistler, mes'uliyeti üzerlerinden atmak istemektedirler. Bunun yolunu ise DISK'e sarılmakla bulmuşlardır. Yani, «İşçi sınıfının yolu», «İşçi sınıfı savaşımlarının» yardımcılığı yalpalamaları, özünde oportünizmin bir tezahürüdür.

4 — Öğretmenlerin âcil istekleri uğruna mücadele etmek

Bugün için en âcil isteğimiz grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkımız için mücadele etmektir. Ancak bu hakkımız kazanıldığı takdirde ekonomik-demokratik sorunlarımızın bir kısmına çözüm bulabiliriz. Sendika hakkımızın olmaması diğer ekonomik-demokratik sorunlarımız için mücadele etmemeyi gerektirmez. Dernek sınırları içinde dahi âcil isteklerimiz uğruna mücadele vermeliyiz. Bu isteklerimizi şu başlıklar altında sıralayabiliriz :

- Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakkımız,
- Can güvenliği, iş güvenliği, öğretme ve öğrenme güvenliğinin sağlanması,

-
- Sağlık sorunlarımızın kesin bir çözüme kavuşması,
 - İl Disiplin Kurullarının kaldırılması,
 - Emekli Sandığının memurların kesin denetimine geçirilmesi,
 - MEYAK kesintilerine son verilmesi, kesintilerin faizleriyle birlikte geri verilmesi,
 - M.E.B.'nin ilkokul öğretmenleri sağlık ve sosyal yardım sandığı üzerindeki baskılarına son vermesi,
 - Çocuk zamlarının arttırılması,
 - Katsayı sisteminin kaldırılarak, asgari yaşam düzeyine uygun ücret sisteminin getirilmesi,
 - Tüm öğretmen ve memurların birinci derece kadar terfilerinin sağlanması,
 - İş riski zamlarının yükseltilmesi,
 - Konut ve kreş sorunlarının çözüm bulması,
 - Doğum izninin arttırılması,
 - Seminer ve kurslara katılan öğretmenlere harcırah ve yolluk ödenmesi,
 - Eğitimin demokratikleştirilmesi,
 - Tüm öğretmenlere haftada 15 saatin dışındaki dersler için ek ders ücreti verilmesi,

- Ek ders ücretlerinin arttırılması,
- Emekli öğretmen maaşlarının hayat koşullarına göre arttırılması,
- Emekli olan öğretmenlere verilen ikramiye-
nin arttırılması,
- Terfilerin düzenli ve zamanında yapılması,
- Açığa alınan, sürgüne gönderilen öğretmen-
lerin eski görevlerine verilmesi ve uğradık-
ları maddî ve manevî zararların ödenmesi,
vb...

TÜSTAV

Toplu Sözleşmeli Grevli Sendika Hakkını
Almak İçin İleri....!

Kahrolsun Faşizm

Yaşasın Öğretmenlerin Deürimci Birliği

TÜSTAV

TÜSTAV